

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Слободан Стојановић је рођен 13. фебруара 1937. године у Ђаковици.

Детињство, дечаштво и прву младост проживео у Пожаревцу, где је радио као упавник Народне библиотеке „Илија М. Петровић“.

Дипломирао драматургију на Факултету драмских уметности у Београду.

Бавио се позориштем, био драматург и уметнички директор Савременог позоришта у Београду.

Уредник Телевизије Београд, професор драматургије на Факултету драмских уметности.

Написао већи број драма, приказиваних у скоро свим југословенским позориштима и у иностранству, телевизијских драма и серија, филмских сценарија, драматуршких студија и есеја.

Драме: *Ојасна вода, Ожиљак, Слашке и горке шрешње, ИТД, Тесна враћа, Акваријум, Заједно, Кућа на брду, Ти си што, Преноћишће, Распе шрава, Пјици и пјицица, Осмејак Свејоџ Сциригона, Велики ган.*

Драматизације: *Лоше оковани Прометјеј, Хиљаду камиона, Ђушање Слободана Рагеника, Полешарац, Вукагин, Ујкин сан.*

Драмске рестаурације: *Лажни цар Шћејан Мали, Смрћ Максима Црнојевића, Троил и Кресиди.*

Телевизијске драме и серије: *Туџа, Голубовићи, Ошаци, Више од игре, Смоки, Сироче, Учишељ, Осам сшошина жена, Држање за ваздух, Јасијук ђроба моџ, Чаробни бреџ – Рондо, Срце и њена деца.*

Књиге проза: *Поводом мокроџ снеџа, Ошрчао, Учишељ, Лав у Беоџраду, Девојка са ламјом, Љубавна шрича са срећним завршејком, Нешшо лејо.*

Дела су му превођена на пољски, чешки, руски и немачки.

Добитник неколико домаћих и међународних награда.

Изненада је преминуо 4. јануара 2000. године.